

24th July 1964]

III. GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(4) THE MADRAS OCCUPANTS OF KUDIYIRUPPU (PROTECTION FROM EVICTION) AMENDMENT BILL, 1964.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I beg leave to introduce the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964* and move—

“ That the Bill be taken into consideration ”.

The land owners, in anticipation of legislation for imposition of ceiling on agricultural land holdings were disposing of their lands on a large scale. In order to facilitate such disposal, they were also evicting from their kudiyiruppus the agriculturists and agricultural labourers occupying them.

The Government considered that such a large scale eviction would lead to agrarian unrest and should be put an end to. The Government, therefore, enacted the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from eviction) Act, 1961 (Madras Act 38 of 1961), so as to afford protection from eviction to occupants of kudiyiruppu for a period of three years. The intention then was to replace that Act by a permanent and comprehensive legislation conferring permanent rights on occupants of kudiyiruppu. The said comprehensive legislation can be enacted only after the law dealing with ceiling on land holdings, namely, the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act 1961 (Madras Act 58 of 1961) has been fully implemented and the surplus lands have been taken over, and after the completion of the ryotwari settlement of inam estates, minor inams and lease-holds. As this would take some more time, it is now proposed to extend the life of the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Madras Act 38 of 1961) by three years.

The present opportunity is availed of to amend Section 7 of the Madras Act 38 of 1961 so as to alter the references to certain provisions of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908) into references to the corresponding provisions of the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963) which repealed the former Act with effect from 1st January 1964.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved :—

“ That the Madras Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964 be taken into consideration ”.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அப்படி ஆதரிக்கிற போது சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்னும் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் நீடிக்கப்படுகிறது. விவரங்களை ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். 1961-ல் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு பாது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th July 1964]

காப்பு அளிக்கப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்ற பாதுகாப்பு மூன்று வருடங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதை இன்னும் மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்க இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. காலாவதியானால் திடீரென்று வெளியேற்றும் அபாயம் இருப்பதால் உடனடியாக இதை நீடிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம். ஆனால் ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு 1961-ல் வாக்களித்தார்கள். தாற்காலிகமாக மூன்று ஆண்டுகள் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம், பின்னர் எப்படி முடிவு செய்யலாம் என்பதுபற்றி யோசனை செய்யலாம் என்று அப்போது வாக்களிக்கப்பட்டது. அதேபோன்று சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம் இவற்றை யெல்லாம் கூடத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து காம்ப்ரிஹென்சிவ் ஆக்ட் கொண்டு வரலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று மூன்று ஆண்டுகளாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சொல்கிறார்கள், மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்கிறேன் என்று. சிறிய இனம் சட்டம், இனம் எஸ்டேட் சட்டம் இவைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமல் நடத்துவதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்தப் பாதுகாப்பை இன்னும் மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதைச் சீக்கிரம் செய்ய வேண்டும். ஏன் தாமதம் ஆகிறது? விதிகள் பிறப்பித்து இந்தச் சபையில் வைக்கவில்லை. காரணம் என்னவென்று விளக்கினால் நன்றாக யிருக்கும். அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். சட்டத்தை வெளியிட்டு விட்ட அமல் நடத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால் அதிலுள்ள ஆபத்தை உணர வேண்டும். சட்டம் வருகிறது என்ற தகவல் இல்லாமல் இருந்தால் பரவாயில்லை. சட்டம் வந்து விட்டது. ஆனால் விதிகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு அமல் நடத்தவில்லை என்றால் அதனால் குடியானவர்களுக்கு ஏற்படும் ஆபத்தை உணர வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அங்கு போய் ஆர்.டி.ஓ. வை விசாரிக்கட்டும். நான் சொல்வதைக் கேட்கவேண்டாம். உடனடியாக கலெக்டர்களுக்கு சர்க்குலர் அனுப்பி ஆர்.டி.ஓ. தலையிட்டு வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுக்கவும், மாம் முதலியவற்றை வெட்டுவதைத் தடுக்கவும், சமுதாயத்திற்குள்ள பொதுவான பிரதேசத்தை இனம்தார்கள் ஆக்கிரமிப்பதை அல்லது அவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கியதாகச் சொல்லி ஆக்கிரமிப்பது எல்லாவற்றையும் தடுக்க ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு யோசனை சொல்லவேண்டும். ஒரு அறிக்கையாவது அனுப்பவேண்டும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதானால் மட்டும்தான் போதாது. மனையைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். இனம் பகுதியிலும், ரயத்துவாரிப் பகுதியிலும் பிறர் மனையில் குடியிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ரயத்துவாரிப் பகுதியில் உள்ளவர்

24th July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

களுக்கு, ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வாங்கி பட்டா செய்து கொடுப்பதைப் போன்று, மனையைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிற காலத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 10, 12 மணி நேரம் வேலை செய்து விட்டு வீட்டிற்கு வந்தால் ஓய்வு பெற்று திரும்ப வேலைக்குச் செல்ல அவர்களுக்கு என்று வீடு அவசியம் தேவை. கிராமங்களில் குடியிருப்புப் பிரச்சனை சிக்கலாக இருக்கிறது. நகரத்தில் மட்டும் அல்ல, கிராமப் புறத்திலிருக்கின்றவர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதற்காகத் தனியாக சட்டங்கள் கொண்டு வந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக இனிமேல் நகர்ப்புற குடியிருப்பு மசோதா ஒன்று கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தற்போது வெளியேற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட கூடியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பும் இருக்கக்கூடிய முறையில் இடம் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இந்தச் சட்டம் மூன்று வருட காலம் நீடித்து வைத்துக்கொள்வதற்கு கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்லது தான். ஆனால் காம்ப்ரஹன்ஸிவாக சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. பொதுவாகக் கழிந்த மூன்று வருடங்களில் அதாவது இந்த மூன்றாவது சட்டசபை காலத்தில் முக்கியமான சட்டங்கள் எதுவும் கொண்டு வரப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக லெஜிஸ்லேஷன் பிரோகிராம் மந்தமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. யூனிவர்ஸிட்டி சம்பந்தமாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், அது இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை. இப்படி பல இலாக்காகள் சம்பந்தமாகவும், கல்வி இலாகாவாகட்டும், ரெவின்யூ இலாகாவாகட்டும், எந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் அமைச்சர்கள் இங்கே வாக்களித்தபடி காம்ப்ரஹன்ஸிவ் முறையில் எந்தச் சட்டமும் கொண்டு வரவில்லை கடந்த மூன்று வருட காலத்தில். இதற்கு காரணம் என்ன? கடந்த சட்டசபையில் அதாவது இரண்டாவது சட்டசபை காலத்தில் முக்கியமாக நில உச்சவரம்பு சட்டத்தை இயற்றினோம்; கூட்டுறவு மசோதாவை இயற்றினோம்; பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை இயற்றினோம். இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் சரியாக இருக்கின்றன என்று நான் சொல்லவரவில்லை; பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இருப்பினும் முக்கியமான சட்டங்களை நாம் இயற்றியிருக்கிறோம் ஆனால் இந்தச் சட்டசபையில் ஏன் இந்த மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது, சட்டங்கள் இயற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறார்களா, அல்லது இலாகாக்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லையா என்பதைப் பற்றி நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு அமைச்சர் மட்டும் பொறுப்பை ஏற்க முடியாது. காபினெட் தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். ஆகவே வாக்களித்தபடி எல்லாச்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[24th July 1964]

சட்டங்களையும் அதாவது தேவைப்படுகின்ற எல்லா கார்ப்பரேஷன் ஸ்வீச் சட்டங்களையும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்திலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்றுவது பற்றிய ஒரு தடையை இது குறிப்பிடுகிறது என்று கருதப்படுகிறது. அதிலும் கூட, நிலத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு, குடியிருப்பவர்களுக்கு, எந்த விதமான இடம் கண்களும் வராமல் இருப்பதற்காக என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. குடி என்பதில் வாழ்க்கைக்காக வீட்டினுள் மட்டும் இருப்பவர்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. பொதுவாக நிலத்தில் இருந்து கொண்டு அதில் வேலை செய்து கொண்டு பக்கத்திலுள்ள நிலத்தில் வீடு வைத்துக் கொண்டு வாழ்கின்றவர்களையும் இது சர்வ அடக்கமாக (அதாவது கார்ப்பரேஷன் ஸ்வீச் என்ற முறையில்) குறிக்கும். அந்த அளவில் இவர்களை வெளியேற்றுவதை தடுக்கக்கூடிய முறையில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மிக அவசியம். நிலத்திலிருந்து குடியானவர்களை அகாரணமாக வெளியேற்றுவது கூடாது பிரமாதமாக கருதப்படும் காரணத்திற்காக வெளியேற்றினால், அதாவது சட்டப்படி அல்லது நியாயப்படி வெளியேற்றினால், அதை யாரும் தடை செய்ய மாட்டார்கள். ஆனால் பல்வேறு காரணங்களுக்காக வெளியேற்றப்படுவதைத் தடை செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும். குடியிருப்பிலிருந்து மட்டுமல்ல, நிலத்தில் பாடுபடுகிற உரிமையிலிருந்தும், அதிலும் நிலத்தில் பயிர் செய்கின்ற உரிமையிலிருந்தும், அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற உடைமையிலிருந்தும் அப்புறப்படுத்துவதைத் தடைசெய்வது என்பதற்கும் இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். இதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம். இந்தச் சட்டத்திலேயே இவற்றை எல்லாம் சேர்க்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். நான் கூறுவது இதுதான். அதாவது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சர்வ அடக்கமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலத்திலிருந்தும் குடியிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட அடிப்படையான காரணம் என்ன, ஏன் நீக்க வேண்டும் எதற்காக நீக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பார்த்தால் தான் காரணம் புலப்படும். இனம்தார்களோ, அல்லது உடமையாளர்களோ தங்களுடைய நிலத்தை விட்டு வெளியேறு என்று குடியானவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவதும் ஒன்று. இன்னொரு வகையில் பல்வேறு சூழ்நிலையில் இனம்தார்கள் போன்றவர்கள் குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால், கூட்டுறவுத் துறையில் இதைச் சேர்ந்துவிடப் போகிறோம் ஆகவே இங்கே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி எளிதான முறையில் வெளியேற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இவர்களை வெளியேற்றுவது இனம்தார்கள் மட்டும் என்று

24th July 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

நினைத்துவிடுவதற்கில்லை. கூட்டுறவு போன்ற சொற்களை அல்லது முறைகளை வைத்துக் கொண்டு அதன் மூலம் சுலபமாக வெளியேற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. அதையும் நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பழைய காலத்தில், பல் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் உள்ள கிரயப்பத்திரங்களைப் பார்க்கும்போது “குடி நில்காக் காரான் மையாக விலைக்கு விற்ப் பரிசாவது:—” என்று பல சாசனங்களிலும், பல கோவில் கல்வெட்டுகளிலும், சர்வ மான்ய பத்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சொற்றொடரை நம்மால் காண முடிகிறது. ஆகவே உழவுத் தொழில் புரிபவர்களையே முன்பு குடி என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆகவே இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற, உண்மைகளை எல்லாம் நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். குடியிருப்பிலிருந்து மட்டும் குடியானவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்குள்ள தடை மட்டும் இருந்தால் போதாது, நிலத்தில்பயிர் செய்கின்ற உரிமை, அந்த உரிமை இருந்தால் குடியிருக்க அங்கே வீடுகட்டி இருப்பதற்கும் அக்கறை ஏற்படும். அந்த முறையில் நிலத்தில் உழுகின்ற உரிமையும், அதிலுள்ள பயனைப் பெறுகின்ற உரிமையும் அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற உடைமையும் பாதுகாக்கப்படுமானால் தான் குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடைசெய்வது என்பதில் அர்த்தமுண்டு. குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, அவ்விதம் குடியிருப்பதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து செயல்பட வேண்டும். நிலத்தை வைத்திருக்கின்ற உரிமையும், நிலத்தில் உழுகின்ற உரிமையும் கொடுக்கும்போது தான், இம்மாதிரி தடை கொண்டுவருவதில் பயன் ஏற்படும். இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு சட்டத்தை விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும், சர்வ அடக்கமாகவும் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தகுதியுடைய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் 1961-ல் தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்போது அதை ஸ்திரமாக்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். 1961-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தின் படி நிலத்தில் குடியிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கூட இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலனை அங்கேயிருக்கின்ற விவசாயிகள் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. காரணம் இடைக்காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் செல்லாது என்று நிதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளித்ததும், பின்னால் செல்லத்தக்கது என்று பாராளுமன்றத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்ததும், ஆகிய இந்த நிலைமைகளின் காரணமாக இடைக்காலத்தில் பல விவசாயிகளைப் பலாத்காரமாக நிலச்சுவான்தார்கள் நிலத்தை விட்டு,

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [24th July 1964]

குடியிருப்பைவிட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக, இவ்விதம் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குக் கெல்லாம் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. உதாரணமாக ஒரு விவசாயி 30, 40 வருடங்களாக குடியிருந்து கொண்டு, விவசாயம் செய்து கொண்டு பரம்பரையாக ஒரு நிலத்தில் இருந்து வந்தாலும் கூட, நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் காரணமாக அந்த நேரத்தில் யார் நிலத்தில் இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு மீதியைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு, இப்போதே நிலத்திலிருப்பவர்களை நிலத்திலிருந்து பலாத்காரமாக வெளியேற்றிவிட்டால் குடியிருப்பவர்கள் இல்லை, ஆகவே அதற்குப் பதிலாக தன்னுடைய சுற்றத்தார், உறவினர் இவர்களுக்கு எழுதி வைக்கலாம் என்று காரணம் சொல்லி எழுதி வைத்துவிடுவார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் இப்போது பல விவசாயிகள் பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதற்காகப் பல கொடுமைகளையும் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் நாங்கள் தான் இவ்வளவு காலமாக இந்த நிலத்தில் இருந்தோம் என்று விவசாயிகள் நிரூபிப்பதற்கு பெரிய ஆதாரங்களாக ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நிலத்தில் இருந்தார் என்பதற்கு அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்களைக் கொண்டு தான் விவசாயிகள் நிரூபிக்க முடியும். அதுவல்லாமல் வேறு எந்த விதமான தஸ்தாவேஜைகளைக் கொண்டும் அவர்களால் நிரூபிக்க முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுத்தோ அல்லது விசாரணை செய்தோ அங்கே தான் இருந்தார்களா என்று கவனித்துச் செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்கக் கூடிய மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு முன் வருகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளிகளும், விவசாயிகளும் பிறருடைய மனைகளில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். மனைக்காரர்கள் தங்களுடைய இஷ்டத்திற்கு விவசாயிகளையும், விவசாயத் தொழிலாளிகளையும் வெளியேற்றி வருகிறார்கள் என்பதைத் தடுக்கத் தான் இந்த மாதிரி ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். இப்போது நடைமுறையில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இன்று குடியிருந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் அல்லது விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு தஸ்தாவேஜை பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் காரணமாகக் கொண்டு குடியிருப்புக்குச் சொந்தமானவர்கள் முன்சீப் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அந்தக் குடியிருப்பு தங்களுக்குத்

11-00
a.m.

24th July 1964] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தேவை என்று கோரி வழக்குத் தொடருகிறார்கள். அந்த வழக்கின் மீது முன்சிப் கோர்ட்டார் 3 மாதம் அல்லது 4 மாதம் கெடு கொடுத்து, கெடு முடிவதற்குள் குடிசையைப் பிரித்துக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து, விடுகிறார்கள். சகஜமாக எங்கள் மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குடியிருந்து வருபவர்கள் கோர்ட்டிக்குச் சென்று அங்கே குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று வோட்டர் ஜாபிதாவைக் காட்டினாலும், அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரிடமிருந்து அத்தாட்சியைக் கொண்டு நிரூபித்தாலும் கூட கோர்ட்டார் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான ஒரு அபாயகரமான நிலைமை அந்தக் குடியிருப்பில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்காருக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களிலே, புறம்போக்கு நிலங்களிலே, பல ஆண்டு காலமாகக் குடியிருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு, எப்போது வேண்டுமானாலும் அவர்களை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டிக்குப் போக வேண்டிய தில்லை. அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டே வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் பஞ்சாயத்துக்குத் தேவை என்று யார் பஞ்சாயத்துக்குச் சாதகமாக நடக்கவில்லையோ அவர்களை வெளியேற்றும் நிலையை ஏற்படுத்தி வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி ஆபத்திலிருந்து நிரந்தரமாகத் தடுக்க என்னுடைய ஆலோசனை, கிராமம் கிராமமாக அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து யார் யார் பிறர் மனைகளில் குடியிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு சேகரிக்க வேண்டும். அதே போல அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான மனைகளில் யார் யார் குடியிருக்கிறார்கள் என்று அந்தக் கணக்கையும் எடுத்துக் கொண்டு அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குச் சாச்வதமாகச் சொந்தமாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த ஆபத்தில் இருக்கிற ஏழை விவசாயிகளையும் விவசாயத் தொழிலாளிகளையும் பாதுகாக்க முடியும்; இந்த முறையில் அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குடியிருப்பு மசோதாவை வரவேற்று நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகளைப் பொறுத்த வரையிலே எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலே குடியிருப்பு மனைகளின் கஷ்டம் அங்கு வாழக் கூடிய ஹரிஜனங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரிந்தது. ஏனென்றால்

[திரு. சா. சுப்பிரமணியம்] [24th July 1964]

பாரம்பரியமாக எத்தனையோ ஆண்டு காலமாக ஒருவர் பாட்டனார், முப்பாட்டனார் காலத்திலிருந்து ஒரு மனையில் குடியிருந்து வருவார். ஆனால் அந்த இடம் அவருக்குச் சொந்தம் கிடையாது. அந்த மாதிரி சொந்தமில்லாததால் எந்தச் சமயமும் அவரை வெளியேற்றி விடலாம். அதோடு மட்டுமல்ல. அந்த இடத்தில் குடியிருப்பதன் காரணமாக அவரை எந்த விதமான வேலையையும் செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கலாம். ஆகவே இந்தக் குடியிருப்பு மனைகளை அவரவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுப்பதன் மூலமாக உடேச்சையாக வாழ வழியேற்படும் அதோடு எந்த வித நிர்ப்பந்தமும் இல்லாமல் தடுப்பது முக்கிய அம்சம் ஆகும். எனவே இதை மனதில் கொண்டு தான் சர்க்கார் குடியிருப்பு மனைகள் விஷயத்தில் மிகத் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. சாதாரணமாக எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் யாருக்குமே குடியிருப்பு மனைகள் சொந்தம் இல்லை என்ற வார்த்தை போய், அநேகமாக ஓரளவுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகள் அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று இப்போது ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் இப்போது 20,000 மனைக்கட்டுகளுக்கு மேல் நமது சர்க்கார் அகவாய் செய்திருக்கிறார்கள். அது 20,000-க்கு மேலேயே போகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் கூட இந்த மனைக்கட்டு விஷயத்தில் மிகத் தீவிரமாக இருப்பதன் காரணமாக இப்போது கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்தப் பிரச்சனையை முடித்து விட வேண்டுமென்று தனியாக திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு, அந்தக் கமிட்டிப் பல் ஜில்லாக்களைச் சுற்றி வந்து, இப்போது ரிப்போர்ட் தயாரிக்கும் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகாவது நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் ஏதாவது ஒரு திட்ட அடிப்படையில் இரண்டு, மூன்று வருஷங்களுக்குள் பாரம்பரியமாக இருந்துகொண்டு வந்தவர்கள் சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் அளவுக்கு சர்க்கார் திட்டம் போட்டுச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது வந்துள்ள இந்த மசோதா 1961-ல், மூன்று வருஷ காலத்துக்கு எந்த விதமான மனைக்கட்டில் குடியிருந்தாலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று கொண்டு வந்தது. மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக காம்ப்ரெஹென்சிவ் டெனன்சி லெஜிஸ்லேஷன் அல்லது உச்ச வரம்புச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டது. அதிலே தாமதம் ஆனதால் இதை நீடித்து வைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மனைக்கட்டுகளில் குடியிருந்து வருகிறவர்க ளெல்லாம் ஒன்று மிராசதாரகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிற இடங்களில் குடியிருந்து வருகிறார்கள், இல்லையென்றால் சர்க்காருடைய புறம்போக்கில் குடியிருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் இப்போது ஓரளவு நிர்ப்பந்தம்

24th July 1964] [திரு. சா. சுப்பிரமணியம்]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் லாண்ட் லீலிங் ஆக்ட்டால் பாதிக்கப்படக் கூடிய பெரிய மிராசதார்கள் நமக்கே தொந்தரவு வருகிறது, மற்றவர்களுக்குத் தொந்தரவு செய்தால் என்ன என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. சந்து பொந்து எந்த இடத்திலிருந்தாலும் ஒரு லாப்ஹோல் இருந்தாலும், இது எனக்குச் சொந்தமான இடம், பாரம்பரியமாக இருந்தாலும், இது வரையில் எந்த விதமான தொந்தரவும் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட, எப்படியாவது வெளியே போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. லாண்ட் லீலிங் ஆக்ட்டை முழுமையாகக் கொண்டு வந்த பிறகு யோசிக்கலாம் என்றும் அதைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வந்தால் பரவாயில்லை. இந்தப் பிரச்சனையைச் சீக்கிரமாகத் தீர்க்கவேண்டும். அத்துடன் கூட சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து மூலமாக நிர்ப்பந்தம் வருகிறது. இப்போது ஏதாவது புறம்போக்கு நிலத்தில் எத்தனையோ ஆண்டு காலம் இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவோ அல்லது ஜாரி செய்து கொடுக்கவோ பஞ்சாயத்தின் சம்மதம் வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் பார்த்தால் பஞ்சாயத்தில் ஜாதி இந்துக்கள் தான் மேஜாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு மனை வழங்காமல் ஜாதி இந்துக்கள், ஹரிஜனங்கள் என்ற அந்த பூசல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் பஞ்சாயத்திலே உண்மையிலேயே பிரசிடெண்டுக்கு மறுபடியும் பிரசிடெண்டாக வரவேண்டுமென்ற ஆவலில் ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும் மெம்பர்கள் ஒன்றுவரமாட்டோம் என்கிறார்கள். இந்த விதத் தகராறு இருப்பதால் பஞ்சாயத்து சம்மதம் தெரிவிக்கத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். இந்த மாதிரி பல கேள்விகள் வந்து நாங்களே கலெக்டரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இது மாதிரி தகராறு இருந்தால் ஓவர்லூக் செய்ய எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஒவ்வொரு கேஸுக்கும் கலெக்டர் அளவுக்கு வந்து அவர் ஓவர்லூக் பண்ணி செய்துகொண்டு போக வேண்டுமென்றால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலமாக இருந்து அந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்தால் அந்த இடத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்ற ஷரத்தைச் சேர்த்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும். சர்க்கார் புறம்போக்கை விட, மிராசதார்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் இடங்களில் தான் பல விதமாகக் கோர்ட்டுக்குப் போகும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கே விரக்தி ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நேரத்தில் நமக்கு உள்ள நிலம் தான் போகிறதே, மற்றவர்களுக்கும் தொந்தரவு கொடுத்தால் என்ன என்று தீவிரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு கஷ்டம் என்ன என்றால், கோர்ட்டுக்குப் போனால் அநேகமாக மிராசதார்களுக்குத் தான் ஹெயிக்கும். காரணம் இந்த இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் தான் குடியிருந்தார்கள் என்று ப்ரூவே

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

[24th July 1964]

செய்ய ரெக்கார்டு எதுவும் கிடையாது. அதுமாதிரி இல்லாததனால் அவர்கள் தாங்கள்தான் குடியிருந்தோம் என்று 'ப்ரூவ்' பண்ணமுடியாத நிலையில் போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்களுடைய கேஸ் தோற்று விடுகிறது. இதையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்துப் பார்த்து, அவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய இடங்கனிவிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு, ஏதாவது ஒரு நல்ல முடிவு செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலே மலை ஜாதியினர் இருக்கிற இடம் வேடப் பட்டி கிராமம். அங்கே மலை ஜாதியினர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு, 10 வருஷம், 15 வருஷம், 20 வருஷங்களாக நீண்ட நாட்களாக அதே இடத்தில் குடியிருக்கிறார்கள். அதே நிலத்தில் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு இந்த நிலங்களை யெல்லாம் அவர்கள் விட்டு விட வேண்டும் என்று தாசில்தாரிடத்திலிருந்து அவர்களுக்கு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அதன்பேரில் எல்லோரும் வந்து என்னிடம் முறையிட்டார்கள். தாசில்தார், கலெக்டரிடம் 'இவர்கள் 20, 25 வருஷ காலமாக அந்த நிலங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது வெளியேறவேண்டும் என்றால், வீட்டைப் பிரித்துக்கொண்டு எங்கே போவார்கள், ஆகவே அந்த நிலங்களை அவர்களே விவசாயம் செய்யும்படியாக நீங்கள் ஆதரவு தர வேண்டும்' என்று எழுதிக் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால், இன்னும் ஒன்றும் தெரியாமலே இருக்கிறது. இன்னும் அது பரிசீலனையிலேயே இருக்கிறது. அவர்களை அந்தப் புறம் போக்கு நிலத்தில் விவசாயம் பண்ணும்படியாகவும் அங்கேயே அவர்களைக் குடியிருக்க அனுமதித்தும் கலெக்டருக்கும், தாசில்தாருக்கும் ஒரு ஆர்டர் அனுப்பி, மலை ஜாதியினர்கள் அந்த நிலங்களுையே சாகுபடி செய்து கொண்டு, குடியிருந்து கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் ஆதரவு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. துரையாசன்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடியிருப்பு மனை மசோதாபற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர் இருக்கிற குறைபாடுகளைக் கட்டிக் காட்டினார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் சிறப்பாகச் செட்டா திருக்கிற வேலைகளைப்பற்றி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி வட்டாரங்களில் பன்னெடுங்காலமாகக் குடியிருந்து வருகின்ற ஏழை குடும்பங்கள், ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படாமல் இருப்பது ஒருபுறம் இருக்க, மற்றொருபுறம் நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றுகின்ற படலம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, இவைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று நாங்கள்

24th July 1964]

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

கேட்கின்ற நேரத்தில், அவர்கள் எங்களுக்குத் தருகின்ற பதில், ஒரு வட்டத்திற்கு ஒரு தாசில்தார் இருந்தால் தான் இந்த வேலைகளை செவ்வனே செய்ய முடியும் என்பது தான். அறந்தாங்கி பட்டுக் கோட்டை உள்ளிட்டு 5, 6 தாலுகாக்களுக்கு ஒரு தாசில்தார் தஞ்சையில் இருக்கிறார். பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி இரண்டிற்கும் சேர்த்து ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பட்டுக் கோட்டையில் இருக்கிறார். இந்த வட்டாரங்களில் போடப்பட்ட மனுக்கள் இதுவரைக்கும் பரிசீலிக்கப்பட்டனவா, நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனவா என்று பார்த்தால், இல்லை என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு மன்றத்தில் இதுபற்றி நான் ஒரு தீர்மானம் தந்து பேசுகிற நேரத்தில் அந்த வட்டாரங்களில் இருக்கிற பல பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத் தலைவர்கள் பாராளுமன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட விளக்கம் தந்தார்கள். குடியிருப்பு மனைகளில் இருப்பவர்களை வெளியேற்ற பஞ்சாயத்து போர்டு உறுதுணையாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குச் சொந்தமாக அந்த இடங்கள் ஆக்கப்பட்டுவிட்டன என்று சொல்லி, பரம்பரையாக குடியிருப்பவர்கள், பரம்பரையாக நிலத்தில் உழைப்பவர்கள் கூட வெளியேற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று கூறிய நேரத்தில் கூட, பஞ்சாயத்துத் தீர்மானம் தர மறுத்தால், நியாயமான கோரிக்கையாக இருந்தால், அவர்களை வெளியேற்றுவது பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னபோது, கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது இருந்த ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் எழுந்து, இப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரங்களையும் கொடுத்து, அவர்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று தீர்மானித்த பிறகு வெளியேற்ற வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தால், அது ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாயிற்றே என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

நான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம் இந்தப் பிரச்சனை பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டங்களில் பலமாக இருக்கிறது. இவைகள் துரிதமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது தான். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்து எனக்குக் கிடைத்த ஓர் தந்தியின் நகலை அவரிடம் கொடுத்தேன். எங்களுடைய வட்டாரத்தில் தென்னமாரி கிராமத்தில் 20-க்கும் மேற்பட்ட ஹரிஜனக் குடிகள் உடனடியாக வெளியேற வேண்டும் என்று ஜாதி இந்துக்களால் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் உள்ளிட்டு மிரட்டுகிறார், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பிய விண்ணப்பத்தின் நகலையும், ஒரு தந்தியையும் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். அந்த தந்தியைக் கூட நான் இங்கே வைத்திருக்கிறேன் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [24th July 1964]

கொள்கிறேன். அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதிகள் உள்பட 6 தாலுகாக்களுக்கும் ஒரு தாசில்தார் என்று இருப்பதை மாற்றி, வட்டத்திற்கு ஒரு தாசில்தார், தேவையான ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் நியமித்து இப்பொழுது குடியிருப்பவர்களுடைய பிரச்சனையைக் கவனித்து விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் துரிதமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குடியிருப்பு பாதுகாப்புச் சட்ட நீடிப்பு சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய பகுதியில் இருக்கக்கூடிய நில சீர்திருத்தத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் குறித்துப் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இந்த நீடிப்பு சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் பேசவேண்டும் என்று நினைத்தால், பல அங்கத்தினர்களுக்கும் இதிலே வேறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. இருந்தாலும், அவர்கள் பேசும்பொழுது சொல்லிய அத்தனை ஆலோசனைகளுக்கும் குறிப்பாக நான் இந்த நேரத்தில் பதில் சொல்லாவிட்டாலும் கூட பொதுவாக நில சீர்திருத்தம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் விரைவிலே நல்ல முறையிலே அமுல் ஆவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளை அரசாங்கம் எடுக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்பொழுது சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம், அது சம்பந்தமான மற்ற சட்டங்க ளெல்லாம் அமுலாவதிலே கொஞ்சம் தாமதம் இருக்கிறது, அதற்குத் தேவையான விதிகள் இன்னும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதனால் அந்த வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருப்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விதிகள் பிறப்பிப்பதிலே யாதேனும் தாமதம் இருந்தால், அதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் பூரண கவனம் செலுத்தும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அவரவர்கள் வட்டாரத்தில் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை—எந்த ஜில்லாவில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அதை நன்றாக உணர்ந்து, அந்தக் கருத்தை நல்ல விதமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு. சுப்பையா அவர்களும்—எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டம் விசேஷமாக தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அமைந்த சட்டம் என்று சொன்னால், ஒன்றும் மிகையவில்லை. இந்தப் பிரச்சனை ரொம்ப கடுமையான பிரச்சனை. நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்ன உடனேயே, எத்தனையோ விதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துகொண்டு போகக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை இது. 'காம்ப்ரெஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' பற்றி நாம் இன்றைக்கு

24th July 1964]

[திரு. வெ. ராமையா]

நினைப்போமானால் அம்மாதிரி ஒரு லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவந்து விட வேண்டுமென்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகள் இன்னும் எத்தனையோ வந்துகொண்டிருக்கின்றன. லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் என்று சொன்னவுடனேயே நாமெல்லாம் நினைக்க முடியாத பல்வேறு பிரச்சனைகள் வந்தன, வந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி ஒரு சிறு பகுதியிலே மட்டும் எத்தனை விதமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன என்பதை கையேறுவார, மாட்டுவாரச் சட்டம் நமக்கு ஞாபகமுட்டுகிறது. குடியிருப்பு பிரச்சனை என்று சொன்னால் அங்கத்தினர் திரு. சுப்ரமணியம் இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில், கனம் அங்கத்தினர் கொளந்தைசாமி கவுண்டர் புரிந்துகொள்ள முடியாது. குடியிருப்பைச் சூழ்ந்திருக்கக்கூடிய நிலங்களும் பாதுகாக்கப் படவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் வரக்கூடிய பகுதிகளிலே குடியிருப்பு மனைக்கட்டுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குச் சட்டம் வேண்டும் என்று சொன்னால் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அது விசித்திரமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் தாராளமாக எந்த இடத்திலும் கட்டிக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது அந்தப் பகுதியிலே. ஆனால் அதே போன்ற நிலைமை தஞ்சையில் இருக்க முடியாது. தாம்பிரபரணிப் பகுதியில் இருக்க முடியாது. நல்ல பாசன வசதி பெற்றிருக்கக் கூடிய பகுதியிலே இருக்க முடியாது. அதனால் தான் ஆலோசனை சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலே பேசிய பொழுது, திரு. கொளந்தைசாமி கவுண்டர், குடியிருப்பிலே எந்தவிதமான தகராறும் இல்லை, ஆனால் பக்கத்திலே இருக்கக் கூடிய நிலத்தில் தகராறு இருக்கிறது, அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவருடைய பாவையிலே பேசினார்கள். அதே பிரச்சனையேத்தான் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் திறமையாகவும், சாதாரணமாகவும் சொன்னார்கள். ஆக இரண்டு பேருக்கும் ஒரே பிரச்சனையே. ஆகவே நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செய்வதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் பஞ்சாயத்துக்களால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காம்பிரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் என்று சொல்லும்பொழுது, அதிலே இருக்கின்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தெரிந்து கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அதற்காக அதுவரையிலும் காத்திருக்க முடியாது. லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் என்று சொல்லும் பொழுது, விவசாயிகளுக்குள்ள பல பிரச்சனைகள் என்னவென்று பார்க்கிறோம்; அவ்வப்போது பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்றும் போல், பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். அதை நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நிதானமாகப் போக வேண்டுமென்றே அல்லது லாண்டு ரிபார்ம்ஸ்களுக்கு முட்டுக் கட்டை போடவேண்டுமென்ற நொக்கத்திலோ, தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டுபோவதில்லை. எப்பொழுது பிரச்சனைகள் வருகின்றனவோ

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[24th July 1964]

அப்பொழுது பரிசீலனை செய்து நிவாரணம் அளித்தும் கொண்டு வருகிறோம். சிக்கல்கள் இருப்பதால், இன்னும் நல்ல முறையில் செய்வதற்குக் கொஞ்ச காலம் கேட்டிருக்கிறோம். மூன்று வருஷங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவு காலம் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சிக்கல்கள் உடனடியாகத் தெரியும் பட்சத்தில், மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னால்கூட சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். விவசாய உற்பத்திக்கும், எல்லோருடைய பாதுகாப்புக்கும் நன்மையாக இருப்பதால், இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தள்ளிப் போடுவதிலே தயங்கக் கூடாது. திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் பிரச்சனாகளை நன்றாக உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவருடைய பகுதியிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. அவர்கள், எதோ லாண்டு ஸீலிங் சட்டத்தை சுப்ரீம் கோர்ட் தள்ளுபடி செய்ததினால் பாதகம் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாகக் குடியிருப்புச் சட்டத்தினால் நன்மை அடைந்தவர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அப்படியிருந்தால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் குடியிருப்பு மனைக்கட்டு பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்குப் பொதுவான ஆதரவைக் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான பல்வேறு சட்டங்களைத் துரிதமாகக் கொண்டு வருவதற்கு பல யோசனைகள் சொன்ன அங்கத்தினர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு. இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964, be taken into consideration ”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

‘ That the Madras Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1964, be passed . ’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT AND MISCELLANEOUS PROVISIONS), BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 21 OF 1964).

* THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘ That the Madras Panchayats (Amendment and Miscellaneous Provisions) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 21 of 1964) be taken into consideration. ’